24 Αυγούστου 2019

Βαγγέλης Χατζής: Ο μοναδικός μονόχειρας μποξέρ του κόσμου που γεννήθηκε τις μέρες του Τσερνόμπιλ

/ Γενικά Θέματα

Υπήρξαν πολλά θύματα από την έκρηξη του πυρηνικού αντιδραστήρα στο Τσέρνομπιλ. Τα περισσότερα θύματα δεν προήλθαν από την ίδια την έκρηξη, αλλά από τις μετέπειτα συνέπειες. Το πρόβλημα, δεν έμεινε μόνο στην Σοβιετική Ένωση, αλλά και στις γειτονικές χώρες. Ακόμα και στην Ελλάδα, υπήρχαν απαγορεύσεις για κατανάλωση φρούτων και λαχανικών, λόγω μόλυνσης του εδάφους.

Στην Ελλάδα 2.500 κυήσεις διακόπηκαν

Στις 26 Απριλίου 1986, ο Πυρηνικός Σταθμός Παραγωγής Ενέργειας του Τσερνόμπιλ και συγκεκριμένα ο τέταρτος αντιδραστήρας εκρήγνυται. Ως αποτέλεσμα απελευθερώνεται τεράστια ποσότητα ραδιενεργής ουσίας σε όλη την περιοχή.

Τις επόμενες μέρες σήμανε συναγερμός σε όλο τον κόσμο. Οι Αρχές απαγόρευαν στους πολίτες να καταναλώνουν φρούτα και λαχανικά, λόγω μόλυνσης του εδάφους. Μπορεί η Ελλάδα να βρισκόταν εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά, ωστόσο οι προειδοποιήσεις δεν άργησαν να φτάσουν κι εδώ.

Στη χώρα μας, εκείνη τη χρονιά, σύμφωνα με την Ελληνική Ψυχιατρική Εταιρεία, 2.500 κυήσεις διακόπηκαν. Οι γυναίκες, φοβούμενες πως τα παιδιά που θα έρχονταν στον κόσμο θα είχαν επηρεαστεί από την πυρηνική ακτινοβολία, προχώρησαν σε έκτρωση.

Διαγνώστηκε με κακοήθη όγκο όταν ήταν μωρό

Μία από τις εγκυμονούσες κατά τη διάρκεια του πυρηνικού ατυχήματος ήταν και η μητέρα του Βαγγέλη Χατζή. Εκείνη αποφάσισε να κρατήσει το παιδί. Το μωρό γεννήθηκε, αλλά μέσα σε διάστημα τριών μηνών, διαγνώστηκε με κακοήθη όγκο.

Ο Βαγγέλης καταφέρει να γίνει, παρά την αναπηρία του, ένας από τους καλύτερους μποξέρ της χώρας. Ταυτόχρονα, αποτελεί τον μικρότερο σε ηλικία προπονητή της ομάδας μποξ της ΑΕΚ.

Όπως τους ενημέρωσαν οι γιατροί, το καρκίνωμα κατά πάσα πιθανότητα οφειλόταν στην ακτινοβολία που δέχτηκε το έμβρυο όσο βρισκόταν στην κοιλιά της μητέρας του, μάλλον μέσω φαγητού που μολύνθηκε από τη βροχή. Πρόκειται για ένα από τα χιλιάδες θύματα του Τσερνόμπιλ παγκοσμίως.

Κρίθηκε αναγκαία η εγχείρηση για την αφαίρεση του όγκου. Για να αποσοβηθεί ο κίνδυνος να χάσει τη ζωή του, οι γιατροί έπρεπε να του κόψουν το μισό δεξί του χέρι.

Είναι ένας από τους καλύτερους μποξέρ της χώρας

Σήμερα, 32 χρόνια μετά, ο Βαγγέλης έχει καταφέρει να γίνει, παρά την αναπηρία του, ένας από τους καλύτερους μποξέρ της χώρας, ενώ, ταυτόχρονα, αποτελεί τον μικρότερο σε ηλικία προπονητή της ομάδας μποξ της ΑΕΚ.

Τον συναντήσαμε στο Golden Corner στην Καλλιθέα, εκεί όπου περνάει αρκετές ώρες κάθε μέρα υπό το βλέμμα του προπονητή του Νίκου Γιδάκου. Οι προπονήσεις είναι εντατικές, καθώς αυτή την περίοδο προσπαθεί να επανέλθει μετά από έναν πολύ σοβαρό τραυματισμό που τον άφησε ουσιαστικά εκτός δράσης για περίπου 3 χρόνια.

Σύμφωνα με την βιοψία, υπήρξε τραυματισμός στον υπερακάνθιο τένοντα στον αριστερό του ώμο. Η αιτία ήταν υπέρχρηση. «Ό,τι κάνεις εσύ με τα δύο χέρια, εγώ πρέπει να το κάνω με το ένα. Δέκα χρόνια με προπονήσεις 6 ώρες καθημερινά. Δεν άντεξε», είπε ο ίδιος.

Είναι ο μοναδικός μονόχειρας μποξέρ παγκοσμίως

Ο Βαγγέλης Χατζής αποτελεί τον έναν και μοναδικό μονόχειρα μποξέρ παγκοσμίως και τον τρίτο στα μαχητικά σπορ. Οι άλλοι δύο αγωνίζονται στο Mai Tai και στο ΜΜΑ. Όλα αυτά τα χρόνια, έχει μάθει να αγωνίζεται κόντρα σε αρτιμελείς. «Εμένα δεν μου φαίνεται διαφορετικό, γιατί πάντα έκανα προπονήσεις έτσι, πάντα αγωνιζόμουν μαζί τους. Δεν είδα καμιά αλλαγή».

Ένα από τα τελευταία του «θύματα» είναι ο Βόσνιος Mirko Zdralo. Μπορεί οι Βαλκάνιοι να είναι σκληροί, σύμφωνα όμως με τον ίδιο, κι εμείς «δεν πάμε πίσω».

Ο Βαγγέλης ήδη από την αρχή της καριέρας του έμαθε να ζει σε σκληρά περιβάλλοντα. Τα πρώτα του βήματα στο μποξ, τα έκανε στο Νότιγχαμ, «μάνα» πολλών παγκόσμιων πρωταθλητών, αλλά και μία από τις πιο σκληρές πόλεις της Βρετανίας, με την εγκληματικότητα να σπάει ρεκόρ.

Ξεκίνησε το μποξ όταν ήταν 21 ετών

Σύμφωνα, μάλιστα, με τα τελευταία στοιχεία της Βρετανικής Στατιστικής Υπηρεσίας, το κυρίως βιομηχανικό Νότιγχαμ, είναι η πιο φτωχή πόλη στη χώρα. Το μέσο εισόδημα των κατοίκων της ανέρχεται στα 12.649 ευρώ, 5.000 ευρώ

λιγότερα από τον μέσο εθνικό όρο.

Από την Ελλάδα έφυγε σε ηλικία μόλις 21 ετών εξαιτίας προσωπικών προβλημάτων. Όσο δούλευε εκεί, άρχισε να μπαίνει στα γυμναστήρια. Σε μια του επίσκεψη τον προσέγγισε ο Τόνι και τον προέτρεψε να ξεκινήσει το μποξ. Το δοκίμασε και του άρεσε. Ο Τόνι έγινε ο πρώτος του προπονητής.

Μικρός στην Ελλάδα, όντας ένα «όχι και τόσο ήρεμο παιδί», είχε ασχοληθεί με την πάλη και την κολύμβηση. Κανένα όμως από τα δύο αθλήματα δεν τον κέρδισαν.

Αντιμετώπισε δύσκολες καταστάσεις στην Αγγλία

Η κατάσταση που αντιμετώπισε δεν ήταν ιδιαίτερα φιλική. «Εκεί είναι κάπως γκετοποιημένα τα πράγματα. Οι Άγγλοι με τους Άγγλους, οι μαύροι με τους μαύρους και οι ξένοι με τους ξένους. Υπήρχε ανταγωνισμός μέσα στην προπόνηση και στο γυμναστήριο. Εκεί μέσα ήταν "ο θάνατός μου, η ζωή σου". Βέβαια, αυτό αποδείχτηκε καλύτερο, γιατί σε θωρακίζει γενικότερα και όταν μπορείς και ανταποκρίνεσαι σε τέτοιου είδους απαιτήσεις και συνθήκες, όλα τα άλλα σου φαίνονται πολύ πιο εύκολα», δηλώνει ο Βαγγέλης

Κατά τη διάρκεια της προπόνησης, μιλάει στον προπονητή του μόνο στον πληθυντικό, αν και φαίνονται συνομήλικοι. «Μεγάλωσα στα Λιόσια. Όταν ήμασταν μικροί, μιλούσαμε στους μεγαλύτερους μας πάντα στον πληθυντικό, ακόμη και στην πλατεία όπου καθόμασταν. Σήμερα τα νέα παιδιά δεν το έχουν αυτό. Θέλω να μάθω στα παιδιά μου να σέβονται και μετά όλα τα άλλα», σημειώνει επίσης.

Η κύρια πηγή εσόδων του είναι η προπονητική

Από την πρώτη στιγμή της επιστροφής του από την Αγγλία άρχισε να προπονεί νέους, και όχι μόνο αθλητές μποξ. Μπορεί το επίπεδο εδώ να μην ίδιο με εκείνο στο μεγάλο νησί, ωστόσο, σύμφωνα με τον ίδιο, τα πράγματα πηγαίνουν όλο και καλύτερα.

Για τον ίδιο η μαγεία του παιχνιδιού δεν κρύβεται μόνο στα λακτίσματα και στο ξύλο. «Είμαι πολύ χαρούμενος γιατί όλοι οι αθλητές μου είναι καλά παιδιά. Αυτό είναι που με ενδιαφέρει περισσότερο. Το άθλημα τους βοηθάει να γίνονται καλύτεροι άνθρωποι. Τι να το κάνω αν έχω έναν παγκόσμιο πρωταθλητή που είναι παλιόπαιδο! Δεν είναι αυτή η ουσία, αλλά το αθλητικό πνεύμα, ο σεβασμός στον αντίπαλο».

Η κύρια πηγή εσόδων του είναι η προπονητική, καθώς διδάσκει μποξ σε περισσότερα από 10 παιδιά, μεταξύ των οποίων και ένα 14χρονο κορίτσι, το οποίο όπως είπε ο προπονητής του «κάνει για 10 αγόρια».

«Άλλο το να είσαι παίκτης και άλλο προπονητής. Όταν είσαι μποξέρξέρεις τον εαυτό σου, επικεντρώνεσαι περισσότερο σ' εσένα, όταν, όμως, παίρνεις τον ρόλο του προπονητή πρέπει να διαχειρίζεσαι την ψυχολογία των παιδιών, να βλέπεις τις ανάγκες τους, οι οποίες είναι συνήθως διαφορετικές».

Στον ελεύθερο του χρόνο μαγειρεύει

Δεν σταματάει, όμως, να αγωνίζεται, όταν το ματς ανταποκρίνεται στα στάνταρ του. Η ζωή στο μποξ είναι δύσκολη, καθώς στήριξη από το κράτος δεν υπάρχει, ενώ τα μόνα έσοδα έρχονται μόνο από χορηγούς.

Έχει πολύ λίγο ελεύθερο χρόνο κι αυτόν θέλει να τον περνάει μαγειρεύοντας –ξέρει να κάνει τα πάντα– και ακούγοντας μουσική, από reggae μέχρι Στράτο Διονυσίου και Στέλιο Καζαντζίδη.

«Με ό,τι ασχολείται ο άνθρωπος καλό είναι. Με την τέχνη, το θέατρο, τη ζωγραφική, τον αθλητισμό. Εμένα η μοίρα μου το είχε να ασχοληθώ με το μποξ. Αν δεν πάω στο γυμναστήριο, αν δεν δω τα παιδιά μου, νιώθω ένα κενό μέσα μου. Νιώθω πως κάτι δεν πάει καλά».

Πηγή: **enimerotiko.gr**